

Virgöl

– GÖLÖM ÇAMLISOY · 28 Şubat 2019

Özenti deęilim ne de bir öz veri:
Aşkın hümayunu her deyişte
Serpilen bir özneyim
Lakin
Yabancı kendine ve düşkün sevdiklerine.
Muhafaza ettięi her yetim öęeyi kolluyorum;
Başımın üstünde üç kez döndürüp...
Sonrası mı?

Varsın yeknesak bir kelimde savrulayım, azizim
Ve nüktedan bir sevişte
Her kıbleye döndüğümde
Ruhumun gizemini sunayım Rabbime.
Ötekileşen bir özdeyiş olsam bile
Kabul edeyim ömürlük yenilgiyi.

Bir araz olabilirim
Ya da muteber bir fısıltı:
Gökle benim aramda sadece
Ama demezler mi?
İki kişinin bildiği sır değil.
Madem savruk gölgemde
Açmadan solan bir gül'üm
Kaynakçam bunca hüzünde
Neden her daim bir virgölüm?

Kavrulan sonrasıyla avunan;
Siftinmeden serkeş yüreęi çimlere seren
Sonrası mı, azizim?
Elbette çiğnenen bir yeti'm.
Şimdimi maruzat belleyip
Ellediğim değil mi ki kayıp makberim?
Hem dandik bir şiirde kazıdığım yüreğimle
Sormazlar mı neden;
Hep matem?

Mahrem deęil gözyařım
Bir de tutsaklığım
Bir bařıma yüreęimi avuttuęum
Sadece Rabbimin varlığıyla:
Gün zrl bir dř'te düřüře geçen
Hangi kayıp özne mi?
Varlığımla eşleşen...
Sonram, meçhul, azizim:
Sormasan da zaten sylemeyecektim.